

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2023 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Aneta Milczek

przy udziale Protokolanta: st. sekr. sąd. Agnieszka Pyszczak,

przy udziale Prokuratora Grzegorza Kwita

po rozpoznaniu w dniu 28.06.2022r., 31.05.2022r. 06.09.2022r., 23.02.2023r.

sprawy **A. S. (1)** syna J. i I. z domu Kałan, urodzonego (...) w M.

oskarżonego o to, że :

I.w dniu 19 sierpnia 2021 r. około godz. 21:20, na trasie S12 na wysokości miejscowości K., woj. (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, iż znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym według kolejnych badań 0,32 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, oraz 0,69 promila alkoholu etylowego we krwi, kierował samochodem osobowym - dostawczym m-ki I (...) o nr rej. (...), od strony P. w kierunku R., w trakcie czego zjechał na przeciwny pas ruchu doprowadzając do zderzenia z jadącym prawidłowo swoim pasem ruchu od R. w stronę P. samochodem osobowym m-ki A (...) o nr rej. (...) kierowanym przez W. J., czym spowodował nieumyślnie obrażenia ciała ww. w wyniku czego W. J. poniósł śmierć na miejscu zdarzenia,

tj. o czyn z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 k.k.

II w dniu 19 sierpnia 2021 r., pomiędzy godziną 20.00 a 21:20, na drodze publicznej od miejscowości M., woj. (...), do trasy S-12 na wysokości miejscowości K., woj. (...), kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym - dostawczym m-ki I (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym według kolejnych badań 0,32 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, oraz 0,69 promila alkoholu etylowego we krwi, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I.oskarżonego **A. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych jej czynów wyczerpujących w pkt I dyspozycję art. 177 §2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k., w pkt II dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i za to: za czyn z pkt I na podstawie art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, na podstawie art. 47 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej A. J. niewiązkę w wysokości 13 000 (trzynastu tysięcy) złotych; za czyn z pkt II na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat ; na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 5000 (pięć tysięcy) złotych;

II. na podstawie art. 85§1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k., art. 90 § 2 k.k. orzeczone jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz środki karne zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych łączy i wymierza oskarżonemu jako karę łączną 4 (cztery) lata i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności oraz łączny środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej kwotę 2520 (dwa tysiące pięćset dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. zwalnia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 917/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnym czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	A. S. (1)	I.w dniu 19 sierpnia 2021 r. około godz. 21:20, na trasie S12 na wysokości miejscowości K., woj. (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, iż znajdując się	

w stanie nietrzeźwości wynoszącym według kolejnych badań 0,32 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, oraz 0,69 promila alkoholu etylowego we krwi, kierował samochodem osobowym - dostawczym m-ki I. (...) o nr rej. (...), od strony P. w kierunku R., w trakcie czego zjechał na przeciwny pas ruchu doprowadzając do zderzenia z jadącym prawidłowo swoim pasem ruchu od R. w stronę P. samochodem osobowym m-ki A. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez W. J., czym spowodował nieumyślnie obrażenia ciała ww. w wyniku czego W. J. poniósł śmierć na miejscu zdarzenia,

tj. o czyn z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 k.k.

II w dniu 19 sierpnia 2021 r., pomiędzy godziną 20.00 a 21:20, na drodze publicznej od miejscowości M., woj. (...), do trasy S-12 na wysokości miejscowości K., woj. (...), kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym - dostawczym m-ki I. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym według kolejnych badań 0,32 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, oraz 0,69 promila alkoholu etylowego we

		krwi, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony w dniu 19 sierpnia 2021 r. około godz. 21:20, na trasie S12 na wysokości miejscowości K., woj. (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, iż znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym według kolejnych badań 0,32 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, oraz 0,69 promila alkoholu etylowego we krwi, kierował samochodem osobowym - dostawczym m-ki I. (...) o nr rej. (...), od strony P. w kierunku R., w trakcie czego zjechał na przeciwny pas ruchu doprowadzając do zderzenia z jadącym prawidłowo swoim pasem ruchu od R. w stronę P. samochodem osobowym m-ki A. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez W. J., który był trzeźwy. Oskarżony na skutek naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym spowodował nieumyślnie liczne obrażenia ciała głowy, szyi, klatki piersiowej, jamy brzusznej kierowcy samochodu A. (...) w wyniku czego W. J.	Zeznania świadka A. J.	362v-363	

poniósł śmierć na miejscu zdarzenia.			
Zeznania świadka P. W.	370v-371		
Zeznania M. R.	418v-419		
Zeznania świadka A. S. (2)	474-475v, 69-70		
Protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego	5,6		
Świadcstwo wzorcowania	7		
Protokoły oględzin pojazdów marki I. i A. (...)	13-14,15-16,26-27		
Protokół oględzin miejsca wypadku	9-12,24-25		
Opinia techniczna dotycząca pojazdów marki I. oraz A. (...)	86-89		
Protokole oględzin i sądowo lekarskiej sekcji zwłok W. J.	257-271		
Protokół pobrania krwi oskarżonego wraz ze sprawozdaniem z badań krwi	35,36		
Szkiełka i dokumentacja fotograficzna	186,187-217		
Protokoły oględzin telefonów wraz dokumentacją fotograficzną	177,181		

Opinia z zakresu ruchu drogowego	482-498		
protokół oględzin zawierający zapis zgłoszenia zaistnienia wypadku	28-29		
Oskarżony w dniu 19 sierpnia 2021 r., pomiędzy godziną 20.00 a 21:20, na drodze publicznej od miejscowości M., woj. (...), do trasy S-12 na wysokości miejscowości K., woj. (...), kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym - dostawczym m-ki I. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym według kolejnych badań 0,32 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, oraz 0,69 promila alkoholu etylowego we krwi	Protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego	5,6	
Świadcstwo wzorcowania	7		
Opinia z zakresu toksykologii	377-380		
Protokół pobrania krwi oskarżonego wraz ze sprawozdaniem z badań krwi	35.36		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	A. S. (1)	<p>I.w dniu 19 sierpnia 2021 r. około godz. 21:20, na trasie S12 na wysokości miejscowości K., woj. (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, iż znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym według kolejnych badań 0,32 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, oraz 0,69 promila alkoholu etylowego we krwi, kierował samochodem osobowym - dostawczym m-ki I. (...) o nr rej. (...), od strony P. w kierunku R., w trakcie czego zjechał na przeciwny pas ruchu doprowadzając do zderzenia z jadącym prawidłowo swoim pasem ruchu od R. w stronę P. samochodem osobowym m-ki A. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez W. J., czym spowodował nieumyślnie obrażenia ciała ww. w wyniku czego W. J. poniósł śmierć na miejscu zdarzenia,</p> <p>tj. o czyn z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 k.k.</p> <p>II w dniu 19 sierpnia 2021 r., pomiędzy godziną 20.00 a 21:20, na drodze publicznej od miejscowości M., woj. (...), do trasy S-12 na wysokości miejscowości K., woj. (...), kierował w ruchu lądowym</p>	

		samochodem osobowym - dostawczym m-ki I. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym według kolejnych badań 0,32 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, oraz 0,69 promila alkoholu etylowego we krwi, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód		
Zaprzeczanie oskarżonego, iż w dniu 19 sierpnia 2021 r. na trasie S 12 na wysokości miejscowości K., woj. (...), iż umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, iż znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym według kolejnych badań 0,32 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, oraz 0,69 promila alkoholu etylowego we krwi, kierował samochodem osobowym - dostawczym m-ki I. (...) o nr rej. (...), od strony P. w kierunku R., w trakcie czego zjechał na przeciwny pas ruchu doprowadzając do zderzenia z jadącym prawidłowo swoim pasem ruchu od R. w stronę P. samochodem osobowym m-ki A. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez W. J., czym spowodował nieumyślnie obrażenia ciała ww. w	Wyjaśnienia oskarżonego	390v-391v, 249-253	

<p>wyniku czego W. J. poniósł śmierć na miejscu zdarzenia.</p> <p>Zaprzeczanie oskarżonego, iż w dniu 19 sierpnia 2021 r., pomiędzy godziną 20.00 a 21:20, na drodze publicznej od miejscowości M., woj. (...), do trasy S-12 na wysokości miejscowości K., woj. (...), kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym - dostawczym m-ki I. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym według kolejnych badań 0,32 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, oraz 0,69 promila alkoholu etylowego we krwi.</p>			
2. OCENA DOWODÓW			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1,2	Zeznania świadka A. J.	Jako wiarygodne Sad ocenił zeznania matki pokrzywdzonego, która posiadała ogólną wiedzę na temat okoliczności zdarzenia z relacji innych osób. Podawane przez świadka okoliczności korespondowały z ustalonym stanem faktycznym	
1,2	Zeznania świadka D. P.	Wiarygodne były zeznania świadka w zakresie w	

		<p>jakim wskazywał na okoliczności dotyczące przebiegu wypadku, które posiadał z relacji innych osób oraz informacji zawartych w mediach społecznościowych.</p> <p>Okoliczności, które podawał były zgodne z ustalonym stanem faktycznym.</p>	
1,2	Zeznania świadka P. W., M. R.	<p>Jeżeli chodzi o zeznania świadków funkcjonariuszy policji stwierdzić należy, iż polegały one na prawdzie. Świadkowie zeznawali na okoliczność wykonanych czynności na miejscu zaistnienia wypadku. Podawane przez świadków okoliczności znalazły odzwierciedlenie w sporządzonych przez nich dokumentach w postaci protokołów oględzin, czy szkicu wypadku i dokumentacji fotograficznej.</p>	
1	Zeznania świadka S. C.	<p>Sąd obdarzył wiarą zeznania w zakresie jakim przedstawiał okoliczności co do samego faktu zaistnienia wypadku, o czym miał wiedzę z relacji innych osób a które korespondowały z poczynionymi ustaleniami faktycznymi. Świadek zeznawał również na okoliczności dotyczące naprawy samochodu pokrzywdzonego, przed wypadkiem a które to okoliczności nie były kwestionowane.</p>	

1-2	Zeznania świadka A. S. (2)	Świadek opisał okoliczności, które miały miejsce po zaistnieniu zdarzenia, które nie budziły wątpliwości Sądu, gdyż były one zbieżne z poczynionymi ustaleniami faktycznymi.	
1,2	Protokoły: oględzin pojazdów, miejsca wypadku, stanu trzeźwości, zgłoszenia zdarzenia drogowego dokumentacja medyczna, fotograficzna, świadectwo wzorcowania , szkic wypadku, protokół oględzin i sadowo – lekarskiej sekcji zwłok	Sąd w całej rozciągłości uznał za miarodajne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie treści wypływające ze zgromadzonych dokumentów. Całość dokumentacji, jaka została zebrana w sprawie, nie była kwestionowana, sporządzona przez uprawnione osoby, działające w ramach przysługujących im kompetencji, dawała podstawę, do przyjęcia jej, za miarodajną, w procesie ustalania stanu faktycznego.	
1	Opinia biegłego z zakresu techniki pojazdów	Z opinii technicznej wynika, iż samochód osobowy marki ki A. (...) o nr rej. (...) w czasie poprzedzającym bezpośrednio wypadek był sprawny technicznie i odpowiadał warunkom dopuszczenia go do ruchu po drogach publicznych, stan techniczny pojazdu nie miał wpływu na zaistnienie i przebieg wypadku. Natomiast pojazd marki I. (...) o nr rej. (...) w czasie poprzedzającym wypadek był technicznie	

		<p>niesprawny i nie odpowiadał warunkom dopuszczania go do ruchu po drogach publicznych. Występujące niesprawności w postaci ogumienia pojazdu, które było zużyte nie miało wpływu na zaistnienie wypadku. Przedmiotowa opinia została uznana za wiarygodną, była bowiem pełna i logiczna a ponadto korespondowała z pozostałym materiałem dowodowym choćby z protokołem oględzin ww. pojazdów po zaistnieniu wypadku.</p>	
1	Opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego	<p>Z opinii tej wynika, iż do wypadku doprowadził kierujący samochodem dostawczym I. (...), A. S. (1), który z nieznanymi przyczyn skierował samochód na lewy pas ruchu, czym doprowadził do zaistnienia zdarzenia z jadącym z przeciwnego kierunku samochodem marki A. (...). Oskarżony nie zachował ostrożności o której mowa w art. 3 ust.1 ustawy prawo o ruchu drogowym.</p> <p>Opinia dotycząca badania wypadków drogowego zasługuje na pełne obdarzenie jej walorem wiarygodności, była ona bowiem jasna, pełna i pozbawiona sprzeczności tym bardziej, iż jej wnioski korespondują z wnioskami wynikającymi z dokumentów</p>	

		<p>sporządzonych bezpośrednio po zaistnieniu wypadku, w tym protokołu oględzin miejsca wypadku oraz szkicu wypadku sporządzonego przez technika kryminalistyki.</p> <p>Mając na uwadze wnioski wynikające z opinii technicznej, w zakresie stwierdzonych uszkodzeń pojazdów w powiązaniu z wnioskami wynikającymi z opinii z zakresu wypadków drogowych oraz uwzględniając doznane przez W. J. obrażenia, które skutkowały jego zgonem, nie może budzić wątpliwości, iż oskarżony wytworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym i on ponosi odpowiedzialność za przedmiotowy wypadek, dlatego też jego wyjaśnienia nie mogą się ostać.</p>	
1,2	Opinia toksykologiczna	<p>Odnośnie stanu nietrzeźwości oskarżonego w chwili czynu w aktach sprawy znajdują się :protokół badania stanu trzeźwości, opinia z zakresu badań krwi oraz opinia Pracowni Toksykologii S. Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej (...), które to dowody Sąd te uznał za wiarygodne.</p> <p>Sąd uznał za wiarygodny dowód z opinii biegłego z zakresu toksykologii, odnośnie stanu</p>	

nietrzeźwości oskarżonego w dniu zdarzenia ,którą należy podzielić w całości jako, że jest ona pełna, logiczna i wewnętrznie bezsprzeczna. Z dowodu tego wynika, iż podawane przez oskarżonego okoliczności co do czasu i ilości spożytego alkoholu pozostają w sprzeczności z wynikami badań wydychanego powietrza i sprawozdania z badania krwi. Przedmiotowa opinia została sporządzona przez osoby posiadające odpowiednią wiedzę i umiejętności, w oparciu o całość materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy. W toku procesu nie ujawniła się żadna okoliczność podważająca wiedzę lub bezstronność biegłych. Treść powyższej opinii w powiązaniu z innymi dowodami daje jasny obraz zachowania się oskarżonego, z którego to wynika, iż w dniu 19 sierpnia 2021 r., pomiędzy godziną 20.00 a 21:20, na drodze publicznej od miejscowości M., woj. (...), do trasy S-12 na wysokości miejscowości K., woj. (...), kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym - dostawczym m-ki I. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym według kolejnych badań 0,32 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, oraz 0,69 promila

	<p>alkoholu etylowego we krwi.</p> <p>Wobec tego nie może budzić wątpliwości, iż stan nietrzeźwości oskarżonego był wynikiem spożycia alkoholu przed prowadzeniem pojazdu mechanicznego, czego oskarżony właściwie nie kwestionuje, jednakże podane przez niego okoliczności w zakresie czasu i ilości spożytego alkoholu były inne niż wskazywał w toku prowadzonego postępowania.</p> <p>Powyższe dowodzi, iż oskarżony wyjaśniał nieszczerze w tym zakresie, przede wszystkim w zakresie ilości spożytego alkoholu. Zdawał on bowiem sobie sprawę, iż ta okoliczność ma istotny wpływ na jego odpowiedzialność za zarzucanemu mu przestępstwa.</p> <p>Przedmiotowa opinia została wydana na podstawie materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy. Została sporządzona w sposób profesjonalny i kompleksowy, a zatem brak jest podstaw do jej podważania.</p>	
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nie uwzględniania dowodu	
1,2	Wyjaśnienia oskarżonego	<p>W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego są tylko prostą negacją zaistniałych faktów, nie popartą żadnym materiałem dowodowym. Wyjaśnienia oskarżonego stoją w sprzeczności z opiniami biegłego z zakresu badania wypadków drogowych, Pracowni Toksykologii S. Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej (...). Tezę przypisanego oskarżonemu przez Sąd w wyroku czynu z art. 177 § 2 k.k. potwierdzają także dowody z dokumentów w postaci szkicu wypadku, protokołów oględzin miejsca wypadku i dokumentacji fotograficznej a także pośrednio zeznania przesłuchanych świadków, które zostały uznane za wiarygodne. Ni mogą ostać się twierdzenia oskarżonego, iż nie pamiętał okoliczności wypadku oraz okoliczności podanego przez oskarżonego w zakresie czasu i ilości spożytego alkoholu, bowiem przeczą temu dowody wymienione wyżej.</p>	
1,2	Zeznania świadka R. S.	W świetle wiarygodnych dowodów, które były podstawą ustaleń	

		faktycznych sprawie Sąd uznał za niewiarygodne zeznania żony oskarżonego, która zasłaniała się niewiedzą w zakresie przebiegu wypadku oraz stanu trzeźwości oskarżonego.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	A. S. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W świetle wyżej ocenianego materiału dowodowego nie może budzić wątpliwości, iż oskarżony umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa ruchu drogowego w ten sposób że, w dniu 19 sierpnia 2021 r. około godz. 21:20, na trasie S12 na wysokości miejscowości K., woj. (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, iż znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym według kolejnych badań 0,32 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, oraz 0,69 promila			

alkoholu etylowego we krwi, kierował samochodem osobowym - dostawczym m-ki I. (...) o nr rej. (...), od strony P. w kierunku R., w trakcie czego zjechał na przeciwny pas ruchu doprowadzając do zderzenia z jadącym prawidłowo swoim pasem ruchu od R. w stronę P. samochodem osobowym m-ki A. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez W. J., czym spowodował nieumyślnie obrażenia ciała ww. w wyniku czego W. J. poniósł śmierć na miejscu zdarzenia,

Mając na uwadze analizę i ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uznać należy, iż wina oskarżonego nie budzi wątpliwości i została w pełni udowodniona. Oskarżony A. S. (1) w chwili popełniania przestępstwa był osobą pełnoletnią i brak jest podstaw do uznania, iż w niniejszej sprawie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości co do poczytalności oskarżonego. Oskarżony jest zatem osobą zdolną do ponoszenia odpowiedzialności karnej, a w niniejszej sprawie nie występują żadne przewidziane prawem okoliczności, które uniemożliwiłyby przypisanie oskarżonemu winy.

A. S. (1) stanął pod zarzutem popełnienia czynu o znamionach typu z art. 177 § 2 k.k., który w powiązaniu z treścią § 1 art. 177 k.k. stanowi, że kto, naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, którego następstwem jest śmierć innej osoby albo ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Omawiany typ czynu zabronionego ma charakter powszechny. Przedmiotem ochrony z art. 177 § 2 k.k. jest życie i zdrowie człowieka, nadto przestępstwo stypizowane w omawianej jednostce tekstu prawnego ma charakter skutkowy. Znamię czynności sprawczej może być zrealizowane poprzez naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu prowadzące do wypadku, którego następstwem jest skutek w postaci śmierci człowieka lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Zasady bezpieczeństwa, o naruszeniu, których traktuje przepis prawa, mogą mieć charakter regulacji ustawowych lub zwyczajowych.

W aspekcie subiektywnym przypisanie czynu A. S. (1) jest uzasadnione,

albowiem oskarżony kierując pojazdem marki I. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, zjechał na przeciwny pas ruchu doprowadzając do zderzenia z jadącym prawidłowo swoim pasem ruchu od R. w stronę P. samochodem osobowym m-ki A. (...) o nr rej. (...) kierowanym przez W. J., czym spowodował nieumyślnie obrażenia ciała ww. w wyniku czego W. J. poniósł śmierć na miejscu zdarzenia.

Podkreślenia wymaga również fakt, iż oskarżony umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa drogowego, albowiem jako inaczej można określić zachowanie oskarżonego, który w stanie nietrzeźwości na skutek nieprawidłowej techniki jazdy w następstwie zakłócenia czynności psychomotorycznych traci panowanie nad pojazdem, zjeżdża na przeciwny pas ruchu. Nieprzestrzeganie przez oskarżonego ww. zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym doprowadziło do poważnego w skutkach wypadku drogowego, którego oskarżony nie chciał popełnić, jednakże na skutek bezmyślności i braku wyobraźni za bezpieczeństwo swoje i innych uczestników ruchu doprowadził do wypadku.

W sprawie zrealizowane zostało nadto znamię strony przedmiotowej inkryminowanego oskarżonemu czynu, w postaci śmierci pokrzywdzonego.

Ponadto oskarżony stanął pod zarzutem polenienia czynu z art. 178a § 1 k.k., który stanowi, że kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Czynność sprawcza przestępstwa zarzucanego oskarżonemu polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym w stanie nietrzeźwości.

Przeanalizowania zatem wymaga, co oznaczają sformułowania „pojazd mechaniczny”, „prowadzenie pojazdu mechanicznego”, „prowadzący pojazd mechaniczny”, „ruch lądowy” oraz „stan nietrzeźwości”. Dopiero bowiem wypełnienie przez oskarżonego wszystkich znamion przestępstwa decydować może o uznaniu go za winnego

popelnienia zarzucanego mu czynu.

Pojazdem mechaniczny w ruchu lądowym uznać należy każdy pojazd drogowy lub szynowy napędzany umieszczonym w nim silnikiem, jak również maszynę samobiezną i motorower (uchwała SN z dnia 28 lutego 1975 r., V KZP 2/74, OSNKW 1975, nr 3-4, poz. 33; wyrok SN z dnia 4 lutego 1993 r., III KRN 254/92, OSP 1993, nr 10, poz. 198; uchwała SN z dnia 12 maja 1993 r., I KZP 9/93, OSNKW 1993, nr 5-6, poz. 27).

Pojęcie „prowadzenie pojazdu” było przedmiotem wielu orzeczeń Sądu Najwyższego oraz rozważań przedstawicieli doktryny. Dla potrzeb niniejszej sprawy przyjąć należy, iż pojęcie „prowadzenie pojazdu” oznacza wprowadzenie go w ruch oraz nadanie mu kierunku jazdy. (por. R. A. Stefański, Glosa do wyroku SN z dnia 4 lutego 1993 r., III KRN 254/92, OSP 1993, nr 10, poz. 198). Natomiast „osobą prowadzącą pojazd mechaniczny” jest taka osoba, która spełnia jakąkolwiek czynność związaną bezpośrednio z ruchem danego pojazdu. Będzie nim więc z pewnością kierowca.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż oskarżony był osobą prowadzącą pojazd. Jako kierowca spełniał bowiem czynności związane bezpośrednio z ruchem samochodu, wprowadził go w ruch i nadawał mu kierunek jazdy.

Odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. podlega tylko ten, kto prowadzi pojazd w stanie nietrzeźwości w ruchu, między innymi, lądowym. Powyższe oznacza, że przestępstwo to może być popełnione tylko w miejscu, gdzie odbywa się ruch. Ruchem lądowym jest zarówno ruch drogowy, jak i kolejowy, jednak w niniejszej sprawie należy rozważyć pojęcie ruchu lądowego zawężonego do ruchu drogowego. Przy czym chodzi tu nie o ruch w sensie fizycznym, czyli zmianę położenia przedmiotu materialnego w stosunku do innych punktów, lecz o ruch w znaczeniu prawnym, a więc taki w którym obowiązują określone reguły poruszania się. Nie może budzić wątpliwości, iż oskarżony prowadził pojazd w ruchu lądowym – drogowym, albowiem poruszał się po drodze publicznej w miejscowości K. czyli w miejscu,

gdzie odbywa się ruchu drogowy.

Pojęcie stanu nietrzeźwości zostało zdefiniowane w Kodeksie karnym, w art. 115 § 16. W rozumieniu kodeksu karnego stan nietrzeźwości zachodzi wtedy, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wdychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. W art. 115 § 16 k.k. zawarto definicję legalną stanu nietrzeźwości. Opiera się ona na dwóch alternatywnie ujętych i równoważnych kryteriach, a mianowicie zawartości alkoholu we krwi i w wydychanym powietrzu. Analogiczną definicją posługuje się ustawa z 26.10.1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 487 ze zm.), która w art. 46 ust. 3 stanowi: "Stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu w organizmie wynosi lub prowadzi do: 1) stężenia we krwi powyżej 0,5‰ alkoholu albo 2) obecności w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg alkoholu w 1

dm³". Dla przyjęcia stanu nietrzeźwości konieczne jest, aby zawartość alkoholu przekraczała – we krwi 0,5‰, zaś w 1 dm³ wydychanego powietrza 0,25 mg. Ponadto stanem nietrzeźwości jest stan, w którym zawartość alkoholu we krwi lub w wydychanym powietrzu nie przekracza wskazanych wartości, lecz prowadzi do stężenia je przekraczającego.. W praktyce stan nietrzeźwości ustala się najczęściej za pomocą urządzeń elektronicznych, dokonujących pomiaru stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu (np. A., A.). Wynika to z nieskomplikowanego sposobu ich obsługi i możliwości szybkiego uzyskania wyniku. Stan nietrzeźwości ustalany jest również poprzez analizę chemiczną krwi. Konieczne jest zwrócenie uwagi na rozp. Ministra Zdrowia z 11.12.2015 r. w sprawie badań na zawartość alkoholu w organizmie (Dz.U. z 2015 r. poz. 2153), wydane na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 47 ust. 2 AlkU. Określa ono warunki i sposób dokonywania badań koniecznych do ustalenia zawartości alkoholu w organizmie m.in. osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia po spożyciu alkoholu (§ 1).

Badania te obejmują analizę wydychanego powietrza lub krwi (§ 2 ust. 1). Warto przy tym zauważyć, że – zgodnie z § 2 ust. 2 tego rozp. – badanie wydychanego powietrza przeprowadza się przed badaniem krwi, jeżeli stan osoby badanej na to pozwala. Rozporządzenie wskazuje m.in. na metody przeprowadzania badań wydychanego powietrza i krwi.

Należy stwierdzić, iż nie ma wątpliwości, iż oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości, albowiem zawartość alkoholu wynosiła 0,32 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, oraz 0,69 promila alkoholu etylowego we krwi.

Przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k. można popełnić z winy umyślnej. W ocenie Sądu oskarżony działał właśnie umyślnie zamiarem bezpośrednim. Z dowodów przeprowadzonych przed sądem wynika, że spożywał on alkohol przed rozpoczęciem kierowania pojazdem mechanicznym. Z uwagi na to oskarżony musiał wiedzieć w momencie rozpoczynania jazdy, że znajduje się pod wpływem alkoholu. Przyjąć zatem należy, że oskarżony miał pełną świadomość

<p>tego, że znajduje się pod wpływem alkoholu (w stanie nietrzeźwości) a prowadząc pojazd mechaniczny w tym stanie popełnia przestępstwo. Miał on również obiektywną możliwość zachowania się zgodnego z prawem. Pomimo tego zdecydował się na prowadzenie pojazdu pod wpływem alkoholu. Chciał on tym samym złamać obowiązujące przepisy prawa.</p>			
#	<p>Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			

#	Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4.KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE, ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. S. (1)	I	I	<p>Przy wymiarze kary oskarżonym Sąd wziął pod uwagę rodzaj naruszonych dóbr prawnych tj. bezpieczeństwo w komunikacji oraz stopień społecznej szkodliwości czynów.</p> <p>Sąd wymierzył oskarżonemu za czyn z pkt I na podstawie art. 177§ 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności a za czyn z pkt II na podstawie art. 178a § 1 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, i na podstawie art. 85 §1 k.k., art. 86 § 1 k.k. jako karę łączną wymierzył oskarżonemu 4 lata i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary za czyn z art. 177 § 2 k.k. zgodnie z</p>

przepisem art. 178 § 1k.k. Sąd uwzględnił zaostrzoną odpowiedzialność karną, gdy oskarżony popełnił czyn z art. 177 § 2 k.k. znajdując się w stanie nietrzeźwości.

Sąd miał na uwadze, aby kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego nie przekraczały stopnia winy, uwzględniając ustalony stopień społecznej szkodliwości czynów, naruszone dobra prawne.

Na korzyść oskarżonego Sąd uwzględnił niekaralność za przestępstwa, a nadto wyrażoną przez oskarżonego skruchę, na rozprawie w dniu 23 lutego 2023r. Natomiast na niekorzyść oskarżonego Sąd uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów a w szczególności okoliczności w jakich zostały popełnione, w tym przede wszystkim stan nietrzeźwości oskarżonego i a także skutki tego wypadku w postaci śmierci pokrzywdzonego.

Na uwadze przy wymiarze kary Sąd miał także informację z Centralnej Ewidencji Kierowców Naruszających Przepisu Ruchu Drogowego, z której wynika, iż oskarżony popełniał liczne wykroczenia drogowe.

			<p>Sąd uznał, iż w tym przypadku zachodzi potrzeba izolacyjnego oddziaływania na postawę oskarżonego. Sąd wymierzając ww. karę łączną brał również pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej.</p> <p>Zdaniem Sądu orzeczonej wobec oskarżonego kara odpowiada społecznemu poczuciu sprawiedliwości i udowadnia oskarżonym nieefektywność popełnionych przestępstw.</p>
A. S. (1)	I	I,II	<p>Zgodnie z treścią art. 42 § 2 i 3 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu stanowił, Sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, art. 174 lub art. 177. Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 lub jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 173,</p>

którego następstwem jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, albo w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 177 § 2 lub w art. 355 § 2 był w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego określone zostały przesłanki, jakimi kierować winien się Sąd określając zakres oraz czas trwania środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów. Należy tu brać pod uwagę stopień zagrożenia, jakie może stwarzać powrót sprawcy do ruchu, ten zaś oceniać należy na podstawie okoliczności rozpatrywanego wypadku, przyczyn, które do niego doprowadziły, sposobu prowadzenia pojazdów mechanicznych, a także rodzaju i wagi naruszonych zasad bezpieczeństwa oraz innych okoliczności wskazujących na stosunek sprawcy do obowiązujących zasad bezpieczeństwa, na jego stopień poczucia odpowiedzialności. Mają tu również znaczenie także cechy osobowości sprawcy, częstotliwość nadużywania przez niego alkoholu, doświadczenie

w prowadzeniu pojazdów mechanicznych itp. Pamiętać jednak trzeba, że decydującym będzie tu zawsze stopień zagrożenia dla ruchu ze strony sprawcy wypadku. Im większe jest to spodziewane zagrożenie, tym dłuższy winien być okres obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Ratio legis orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych polega bowiem na tym, by osoby nie przestrzegające zasad bezpieczeństwa, zagrażające bezpieczeństwu ruchu czy to z braku wyobraźni, czy z braku poczucia odpowiedzialności - z ruchu tego wyłączyć. Jest to najskuteczniejszy sposób wzmożenia bezpieczeństwa na drogach, zmuszenia naruszających zasady bezpieczeństwa do ich przestrzegania w przyszłości, a nadto przekonania wszystkich uczestników ruchu o potrzebie bezwzględnego podporządkowania się ustanowionym zasadom ruchu (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 kwietnia 1982 r., V KRN 106/82, OSNPG 1982, nr 8-9, poz. 108).

Z tych względów, Sąd orzekł wobec oskarżonego za czyn z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. zakaz prowadzenia wszelkich

			<p>pojazdów mechanicznych dożywotnio ze względu na możliwość jedynie takie orzeczenia środka karnego, natomiast za czyn z art. 178a § 1 k.k. wystarczającym będzie orzeczenie tego środka w rozmiarze 36 lat oraz na podstawie art. 90 § 2 k.k. połączył orzeczone środki karne orzekając łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.</p>
A. S. (1)	I	<p>Na podstawie 47 § 3 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej 13 000zł tytułem nawiązki.</p>	<p>Zgodnie z treścią cytowanego przepisu Sąd orzekł na rzecz pokrzywdzonej środków kompensacyjny.</p> <p>Wskazaną kwotę należy uznać za adekwatną w świetle doznanych przez pokrzywdzoną cierpień psychicznych w związku z wypadkiem, w szczególności mając na uwadze fakt dochodzenia przez pokrzywdzoną odszkodowania na drodze postępowania cywilnego.</p>
A. S. (1)	I	I	<p>Stosownie do treści art. 43a § 2 k.k., w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k. sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 k.k. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych. Z uwagi na sytuację materialną</p>

			oskarżonego, Sąd orzekł powyższe świadczenie w minimalnej wysokości.
5.INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7.KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III, IV	O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 627 k.p.k. Orzeczenie o kosztach sądowych uzasadnia art. 624 § 1 k.p.k.		
8.PODPIS			